

§. 68. Jummalta Käsko peäle olli Noa
Laewa läinud (§. 60.), ja Jummal räk-
kis Noale niid ka jälle kui se Nast tdis
sai, ja ütles: Minne niid Laewast wäl-
ja, sinna ja sinno Naene, ja so Pojad
ja so Poegade Naesed; ja keik Ellajad,
mis sinno jures on, keigest Eihast, ni häs-
ti Einnud, kui Eojusfed, ja keik Roma-
jad, mis Ma peäl romaroad, to ennesega
wähja, et neimad jiggivad Ma peäl ja
Suggu teagewad, ja neid paljo saab Ma
peäle. Siis läks Noa wähja, ja temma
Pojad, ja temma Naene ja temma Poe-
gade Naesed temmaga; keik Ellajad, keik
Romajad, ja keik Einnud, mis tal ligub
Ma peäl, omma Sugguwõsfade järrele,
läksid Laewast wähja.

§. 69. Selle helde Raitsmisse peäle eh-
bitas Noa Jummalta Aruks ühhe Alta-
ri ülles, ja wõttis keikist puhtaist Eojus-
test (§. 60.), ja keikist puhtaist Eindudest
(mis

(mis selle Nastaga jo kauniste wõfid olla
siggitud seäl Laewa sees; neist wõttis tem-
ma monned, ja ohwerdas neid Jumma-
lale Põletamisse. Ohwriks selle Altari
peäl (§. 43.). Jummal siis watas hel-
deste selle ohwri peäle (§. 42.), ehk se olli
ni armas Jummalta Melest, et õoldakse:
Ja Jehowa mõtles ommas Süddames:
Ei ma tahha mitte ennam sedda Maad
ärrawanduda Junimesse pärrast, sest Ju-
nimesse Süddame Mõtlemised on kur-
jad temma Lapse Põlwest; ja minna ei
tahha ennam, keik mis ellab, mahhatua,
nenda kui ma ollen teinud. Ei pea ka ed-
despiddi keige Ma ilma Päiwil mitte lõp-
pema Semendaminne egga Keikus, ei Kõlm
egga Pallaw, ei Sui egga Talwe, ei
Pääw egga Od.

§. 70. Jummal räkis ka sedda Noa
ja temma Poegade wasto, ja ütles:
Wata, minna sean kindlaste omma Seä-
dust